

Wyniki badań ukazały, iż indywidualne doświadczenie życiowe może być pierwiastkiem wiedzy biograficznej podmiotu i myślenia biograficznego oraz inicjować refleksyjność jednostki, stając się elementem mądrości życiowej. Ponadto, w perspektywie czasu może ono stać się źródłem/przestrzenią/rezultatem procesu uczenia się w trakcie życia, a następnie elementem procesu uczenia się z własnej biografii, uczenia się z biografii Innego oraz uczenia się międzygeneracyjnego.

Autorka wyróżniła kilka typów indywidualnych doświadczeń życiowych oraz dostrzegła, iż poszczególne doświadczenia mogą być doświadczeniami edukacyjnymi o potencjale edukacyjnym: całościowym, periodycznym i epizodycznym. Wyodrębniła także rodzaje potencjału edukacyjnego doświadczenia życiowego oraz wskazała warunki, które nadają danemu doświadczeniu status doświadczenia edukacyjnego.

Członkowie komisji przewodu doktorskiego jednomyślnie podjęli decyzję o nadaniu Joannie Golonce-Legut tytułu doktora nauk humanistycznych. Rada Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytetu Wrocławskiego nadała autorce dysertacji tytuł doktora nauk społecznych w zakresie pedagogiki oraz uznała rozprawę doktorską za wyróżnioną.

Martyna Pryszmont-Ciesielska

Doktorat

*Monika Gromadzka „Doświadczenia edukacyjne studentek
w wieku średniej dorosłości”*

Dnia 16 maja 2014 roku na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu Warszawskiego odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr Moniki Gromadzkiej pt. „Doświadczenia edukacyjne studentek w wieku średniej dorosłości”. Dysertację napisano pod kierunkiem naukowym prof. dr. hab. Józefa Pólturzyckiego. Na recenzentów powołani zostali prof. zw. dr hab. Tadeusz Aleksander (Krakowska Akademia A. F. Modrzewskiego) oraz dr hab. Henryk Depta, profesor Uniwersytetu Warszawskiego.

W 2007 roku Monika Gromadzka ukończyła dzienne studia magisterskie w zakresie pedagogiki ogólnej (specjalizacja andragogiczna). Jej praca magisterska, napisana również pod kierunkiem prof. dr. hab. Józefa Pólturzyckiego, dotyczyła edukacji dorosłych w Irlandii. Po uzyskaniu tytu-

łu magistra Monika Gromadzka rozpoczęła studia doktoranckie na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu Warszawskiego.

Monika Gromadzka ma kilkuletnie doświadczenie dydaktyczne. Obecnie pracuje jako nauczyciel akademicki na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu Warszawskiego. Prowadzi też liczne szkolenia i warsztaty poza uczelnią. Opracowała autorski program szkolenia dotyczącego rozwoju osobistego. Doktor Gromadzka ukończyła Szkołę Trenerów Biznesu Ośrodka INTRA. Była także koordynatorem ds. szkoleń i opracowywała programy dla kilku firm szkoleniowych.

Dysertacja Moniki Gromadzkiej jest zwięźczeniem kilkuletnich, wnikliwych badań nad aktywnością edukacyjną dojrzałych wiekowo studentek wyższych szkół niepaństwowych, aby odpowiedzieć na pytanie badawcze: jakie są doświadczenia edukacyjne badanych i jakie czynniki je warunkowały?

Prowadzono badania jakościowe z użyciem metody biograficznego wywiadu narracyjnego. Analizie poddano 19 wywiadów (ponad 600 stron masywnopisu). Materiał badawczy pozwolił na odtworzenie, przeanalizowanie i interpretację edukacyjnej przeszłości, teraźniejszości oraz przewidywań i oczekiwań badanych. Wykorzystanie metodologii badań biograficznych umożliwiło uchwycenie doświadczeń edukacyjnych konstruujących biografię edukacyjną badanych kobiet oraz pozwoliło wyodrębnić kontekst tych doświadczeń. Ponadto doktorantka podjęła udaną próbę sformułowania wytycznych, które mogłyby poprawić funkcjonowanie *mature students* w polskich szkołach wyższych. Z narracji badanych wynika, iż wyższe szkoły niepaństwowe nie są do końca przygotowane do przyjęcia dojrzałym wiekiem studentów. Większość badanych z różnych powodów nie jest zadowolona z poziomu nauczania warunków kształcenia. Badane uważają, że powinno zostać wprowadzone stanowisko pełnomocnika (w narracjach występują określenia „tutor”, „mentor”, „opiekun”) ds. dojrzałych studentów. Zadaniem pełnomocnika byłaby pomoc dojrzałym studentom wracającym do edukacji zaaklimatyzować się i wdrożyć w procedury uczelni. Badane podkreślały fakt, że człowiek dorosły ma już doświadczenia, zainteresowania i nimi kieruje się, wybierając kierunek studiów. Badane nie są usatysfakcjonowane poziomem przekazywanej wiedzy w procesie edukacyjnym. Zauważają powierzchowność w omawianiu tematów oraz przekazywaniu podstaw wiedzy. Podejmując naukę w szkole wyższej, liczyły na możliwość rozszerzenia, pogłębienia swojej wiedzy, którą wykorzystują w pracy.

Obszar badawczy związany z funkcjonowaniem dojrzałych studentów jest jeszcze mało znany. Zastosowanie badań o charakterze jakościowym umożliwiło poznanie szerszego kontekstu doświadczeń edukacyjnych tych

osób oraz zgłębienie ich problemów pojawiających się już w trakcie studiowania.

Obrona zakończyła się jednogłośnie decyzją Komisji doktorskiej Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego o pozytywnym zakończeniu przewodu doktorskiego i wnioskiem o nadanie mgr Monice Gromadzkiej tytułu doktora nauk społecznych w zakresie nauk pedagogicznych.

Karolina Deryńska

Doktorat

Marcin Muszyński „Aktywność osób starszych w przestrzeni badawczej gerontologii społecznej – ujęcie andragogiczne”

Dnia 9 maja 2013 roku na Wydziale Nauk o Wychowaniu Uniwersytetu Łódzkiego odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr. Marcina Muszyńskiego, zatytułowanej „Aktywność osób starszych w przestrzeni badawczej gerontologii społecznej – ujęcie andragogiczne”. Promotorem rozprawy była prof. nadzw. dr hab. Elżbieta Kowalska-Dubas, a na recenzentów powołano prof. zw. dr hab. Jacka Piekarskiego i dr hab. prof. Uniwersytetu w Białymstoku Jerzego Halickiego.

Marcin Muszyński ukończył w 2004 roku pięcioletnie studia magisterskie w zakresie pedagogiki wieku dziecięcego. Pracę magisterską pt. „Zintegrowane metody nauczania w edukacji wczesnoszkolnej w świetle teorii i praktyki Wolnych Szkół Waldorfskich” napisał pod kierunkiem dr Małgorzaty Rosin. W tym samym roku został zatrudniony na stanowisku asystenta w Zakładzie Andragogiki i Gerontologii Społecznej UŁ. Oprócz działalności naukowej, dr Marcin Muszyński podjął się licznych obowiązków dydaktyczno-organizacyjnych. Przynależy do trzech towarzystw naukowych, związanych z realizowanymi zainteresowaniami badawczymi (Akademickie Towarzystwo Andragogiczne, Polskie Towarzystwo Gerontologiczne, Stowarzyszenie Gerontologów Społecznych).

Przedmiotem badań pracy doktorskiej Marcina Muszyńskiego jest wiedza naukowa na temat aktywności osób starszych rozumiana jako teorie i paradygmaty. Wiedza ta, według Autora, istnieje w świecie języka i jest wyrażona w tekstach naukowych. Praca ta stanowi całościową propozycję teoretycznej rekonstrukcji sposobu ujmowania aktywności osób starszych w gerontologii społecznej oraz andragogice. Ze względu na charakter pracy